

1914 - 1918
Yzer

Vrede
Recht
Waarheid

Paix
Justice
Vérité

1940 - 1945
Leie

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

V.U.: Lieven Cardoen Rozestraat 31, 8980 Passendale

Tijdschrift verschijnt 4 maal per jaar - Afgifte kantoor Oostende 1 - Erkeningsnummer P925793

“Aan diegenen voor wie het doodsgevaar dagelijks brood was, die rechtstreeks in voeling met de vijand lange tijd de vermoeienissen, risico's en gevaren doorstaan hebben, welke in 't bijzonder door het Vuur en de beweging verbonden waren: hen zal ik Vuurkruisen noemen. Hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen zullen Vuurkadetten genoemd worden.”

“A ceux, pour qui le risque de mort fut le pain quotidien et qui en contact directe avec l'ennemi ont encouru pendant une longue période les fatigues et dangers, résultant plus spécialement de la lutte par le Feu et le mouvement: je vais leurs nommer les Croix du Feu. Leurs enfants, petits-enfants et arrière petits-enfants va nommer les Cadets du Feu.”

“ De Stem uit de Vuurlinie ”

Tijdschrift van de Vuurkadetten 1914-1918
en Strijders 1940-1945

Vereniging van de Nakomelingen van de Stichters
van de Zege-Strijders uit de Vuurlinie

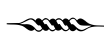
Regio / Région **Moorslede**
Gesticht / Fondée : 1936

“ La Voix de la Ligne du Feu ”

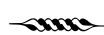
Périodique des Cadets du Feu 1914-1918
et Combattants de 1940-1945

Groupements des Descendants des Pionniers de la
Victoire-Combattants de la Ligne du Feu

Jaargang 11: nr 1: jan- febr - ma 2021

Inhoud

- “Houthulst 1918 - de Zege” - de rol van het 24e Linie tijdens de Bevrijding.
- Oorlogsinvaliden: aangepaste index oorlogspensioenen Groot-Invaliden.
- Oud-Krijgsgevangenen: Sociale Dienst Prikkeldraadfonds.
- Belgische kamer van Notarissen: nieuwe richtlijnen opstelling testament.
- Bij Defensie: - Nieuwe TSO-opleiding 'Defensie' in secundair onderwijs.
- België investeert opnieuw in ontminning in Syrië en Irak.
- Defensie redt centrum voor mensen met beperking!
- “In '40 was ik 20!” Belevissen van een Krijgsgevangene '40- '45 Stalag 17B
- Het leven in onze Afdelingen en bij onze vrienden.

-Goed nieuws voor àl onze leden!!!! :

-Vanaf heden verschijnt ons tijdschrift driemaandelijks!!!

Aan àl onze leden een goede gezondheid
veel geluk en zegen in 2021

Gelukkig Nieuwjaar

“Houthulst” - De Zege

De inname van het Bos van Houthulst
28 september 1918 - litho van J. Serbruyns

-Bij het 24e Linierement:

Zo ging het acht dagen, zonder onderbreking, onder regen en wind, met lege maag en door dorst gefolterd. Hier was wilskracht nodig! Spijts alles werden die heldhaftige gevechten steeds verder doorgezet. Men moet zich goed inbeelden dat de officieren en de soldaten van de 7^e I.D. te kampen hadden tegen een hardnekkige vijand die zeer sterk bewapend was. Zij volbrachten een taak, die 102 jaar na de feiten als bovenmenselijk beschouwd wordt.

Met dezelfde geestdrift die het moederregiment: het 4^e Linie bezielde, wierpen de kranige bataljons van het 24^e zich op de vijand. Over alle hindernissen heen, verbrijzelden ze de weerstand in hun sector. Na reuzenworstelingen mochten ook zij, diezelfde avond van 28 september hun bivak opslaan bij de ostrand van het beroemde Bos, waar vroeger geen der heldhaftige strijders uit Groot-Brittannië of Frankrijk ooit waren binnengedrongen.

Aan het “Maandblad van de Verbroedering van 4/24” ontleen wij volgend uittreksel van het verhaal over die roemvolle, doch pijnlijke dagen, opgesteld door Majoor Bonnevie:

“...Alles wat verteld werd aangaande het 4^e mag volop worden toegepast op het 24^e. Bezit soms dit Regiment niet dezelfde ziel, dezelfde geest, hetzelfde hart? Bevelen en opdrachten zijn volkomen gelijk. Dezelfde vijandelijke stellingen moeten veroverd worden (Dezelfde verdediging liep in Vlaanderen van N.naar Z. vanaf de zee).

Het 24^e wordt ondersteund door een Britse Artilleriebrigade en bezit een begeleidingsbatterij. Zoals bij het Vierde zijn de bataljons achter elkaar opgesteld en trekken vooruit op het uur H. in deze volgorde: II (Weyler); I (De Winter), III (Frankard).

Men vertrekt uit de lijn “Jesuiëtengoed” (II); Hofstede “Honoré”

(I) en “Hofstede der Houwitsers” (III). In één enkele sprong is de “Frankenstellung” bereikt. Vanaf 06.30 komt er een lange kolom gevangenen uit het Kroonbos naar de Hofstede “Honoré”, waar de Staf van het 24e zich bevindt. In dit bos schoot de vijand van dichtbij op onze soldaten. Ieder voert in zijn aanvalssector de bewegingen uit die hem vooruit brengen, zonder ooit te blijven staan...

Om 7.45 meldt III dat ‘t Kroonbos bereikt is. Ongeveer vijf minuten later meldt een bode dat II bij ‘t “Kasteel Maes” aankomt. De eerste stelling is dus in prachtig tempo overrompeld!

Om twintig voor negen verplaatst de Gevechtspost 24 zich, omdat er geen inlichtingen meer toekomen en niemand er meer wordt ontmoet. Ze vetrekt pas nadat ze de volgende bevestiging van de vooruitgang ontvangen hebben: -“Bayernstellung bereikt, een batterij 7.7. veroverd, twee luchtafweerkanonnen, 20 mitrailleurs, 200 gevangenen. Tegenwerking van vijandelijke artillerie”.

Om vijfentwintig voor elf bezet het II bataljon onder leiding van Commandant de Guise “Pierkenshoek”. I volgt dichtbij. III bevindt zich in de Jonkershovelij en staat onder leiding van Commandant Lully. Zo schrijft ‘t 24^e steeds vooruit, omsingelt de mitrailleursnesten en een artilleriebatterij.

Om 13 uur komt het IIe, waaronder sommige delen van het Ie gemengd waren, aan het “kasteel de Groot”; zij hebben de oostkant van Bos vast. Dit is het eerste doel. Nu kan een nieuwe vooruitsprong volgen. Terzelfdertijd bereikt III de straatweg Houthulst-Poelkapelle, dat het zonder nieuw bevel niet mag overschrijden. Om 13.50, bij het vaststellen van de mooie vooruitgang van het regiment doet Generaal Mahieu vragen of het 24^e de “Flandernstellung mag aantasten, na voorbereiding door de Artillerie. Het antwoord luidt bevestigend.

Om 14U.30 ontvangt het 24^e verslag van II (Weyler) nopens de toestand om 13 uur. Het 24^e is vooruit in spits ondanks zware verliezen; gevechtsposten van I en II op ‘t “Kasteel de Groot”, de artilleriegroep heeft geen stelling kunnen nemen (ramp aan een brug en slechte staat van de baan). Midden

in het Bos had het 23^e niet even snel kunnen vooruitrukken. De eerste eenheden van het 23^e lagen om 13 uur geheel achter het 24^e. Nochtans wordt om 16.40 bevel gegeven tot aanval op gans het front, met vertrek om 16.30: dus tien minuten te laat. Het IIIe bataljon, dat begonnen was met het IIe te vervangen, dat buiten adem was, ontvangt bevel om, gevolgd door I, tot de aanval over te gaan. Het IIe bataljon blijft in stelling op het "Kasteel de Grootte". Het voetvolk zal zijn stap regelen op het rollend spervuur van de Artillerie.

Om 17 uur komt er bevel dat de algemene aanval tot de volgende dag verschoven wordt. Reden hiervoor is dat de 3^e Infanteriedivisie op onvoorziene moeilijkheden gestuit is bij het oprukken. Alles samengenomen was het een glorieus dag geweest voor het 24^e. In minder dan vijf uur had het zijn eerste doel bereikt. Het was acht kilometer vooruitgekomen, na door heel het Bos van Houthulst te zijn doorgedrongen: 300 gevangenen, 25 kanonnen, waaronder menig zwaar stuk, meer dan 50 mitrailleurs, met daarbij allerhande materiaal vielen in handen van dit regiment. Menig officier en pionier werden gedood. Sommige weerstandspunten hadden tot het laatst volgehouden, een tegenaanval werd te Houthulst opgevangen en, in wanorde, teruggedreven op de Flandernstelling.

De Eervolle Vermelding "Woud van Houthulst" werd aan het Vaandel van het 24^e Linieregiment toegekend bij de Legerdagorder van nr.1530 op datum van 14 oktober 1918 met volgende tekst: "Ter herinnering voor de wapenheldendaden die de troepen gedurende de zegevierende aanval begonnen op 28 september 1918, ontwikkeld hebben."

Aan het 24^e Linieregiment, uit het 4e Linieregiment door splitsing voortgekomen, werd in 1914 een vaandel overhandigd. Op 1 november 1914 evenwel smolten deze twee eenheden samen. Het Embleem van het 24e Linieregiment werd naar Calais overgebracht en later in 1915 verhuisde het naar de "Magasins d' Artillerie et du Génie" te Granville. In december 1916 werd een nieuwe splitsing doorgevoerd en het Vaandel werd aan het 24e Linieregiment terugbezorgd op 10 december 1916. Als gevolg van de legerreorganisatie, bij Koninklijk Besluit van 29 oktober 1923 werd het 24e Linieregiment ontbonden. Het droeg dan ook zijn Embleem over aan het Koninklijk Museum van het Leger op 9 februari 1926. Op 12 augustus werd het Vaandel megedragen bij de Herdenking van de Slag bij Halen. Ook vergezelde het zijn Regiment op 1 maart 1937 bij de oprichting van de 12^e Infanteriedivisie te Beverlo. Op 13 maart keerde het terug naar het Museum.

Bij de mobilisatie van 1939 ontving het 24^e Linieregiment, dat uit het 4^e ontsproten was, zijn Vaandel. In de nacht op 28 mei 1940 werd het doek in de abdij te St. Andries-bij-Brugge verborgen. Kapitein SBH A. Guilmot kreeg het op 3 oktober 1944 opnieuw in zijn bezit en droeg het op 2 maart 1945 over aan het Koninklijk Museum van het Leger. Na de oorlog werd het Embleem volledig hersteld. Natuurlijk bewaarde men het doek dat in 1940 gered werd. In 1955 nam het 2 Bn 4 Li de Tradities en het Vaandel van het 24^e Linieregiment over. Thans wordt het Embleem bewaard op het Militair Commando Provincie West- Vlaanderen dat de Tradities van het 24^e Linieregiment heeft overgenomen.

Zowel het Embleem van het 4^e als van het 24^e hebben een leeuw op een voetstuk, waarvan beide van verguld brons zijn. Beiden hebben eveneens de koord van gouddraad. Op het voetstuk voor het 4^e Linie staat langs de lange zijden volgende tekst vermeld: "L'Union fait la Force - 4^e Regiment de ligne - "Eendracht maakt Macht - 4^e Linieregiment". Op de korte zijden een "L"

Voor het 24^e Linie is dit: "L'Union fait la Force - 24^e Regiment de ligne" - "Eendracht maakt Macht - 24^e Linieregiment." Op de korte zijden een "A".

Het Doek van het Embleem van het 4^e Linie meet 89 cm X 89cm en is van zijde, voorzien van goudfransjes. Het Doek van het Embleem van het 24^e Linie meet 100 X 96 cm, en is van stamijn (grove wollen stof), eveneens voorzien van goudfransjes

Opschriften

Recto:	Campagne 1914-1918	Haelen Yser Foret d'Houthulst Anvers
Verso:	Veldtocht 1914-1918	Haelen IJzer Woud van Houthulst Antwerpen
(met uitzondering voor het Embleem van het 24 ^e Linie).	Nestel in de Kleuren van de Leopoldsorde	

De Leuze van het 4^e en 24^e Linieregiment is: "Hou ende Trouw"

Het aantal verliezen voor het 24^e Linierregiment bij de inname van het Bos van Houthulst:

Hulde aan en aan hun wonden van het 24^e Linierregiment

de Gesneuvelde overleden Manschappen "Hou ende Trouw"

-Prosper Jules Albert BRABANT werd als zoon van Sylvain en Maria Anathalie Hayet in het Brabantse Dion-le-Mont op 29 april 1887 geboren. Op het ogenblik van de oorlogsverklaring verbleef hij in Buenos-Ayres en keerde terug naar zijn vaderland om zich bij het leger in te lijven. Hij klom op tot de rang van hulponderluitenant. Hij was een moedige officier en werd viermaal vermeld op de Dagorders. Achtereenvolgens ontving hij het Militair kruis 2^e klas, het Belgisch Oorlogskruis en het Kruis van Ridder in de Leopoldsorde met palm. Bij de bestorming van het Bos van Houthulst werd hij er door een granaatscherf gedood. Dit gebeurde nabij het "Kasteel de Grootte".

Hij werd op 3 oktober 1918 begraven op de Militaire begraafplaats in De Panne. Zijn ouders en familie verzochten de Dienst Oorlogsgraven om de repatriëring van het stoffelijk overschot naar de begraafplaats in Dion-Le-Mont. Dit gebeurde in 1920.

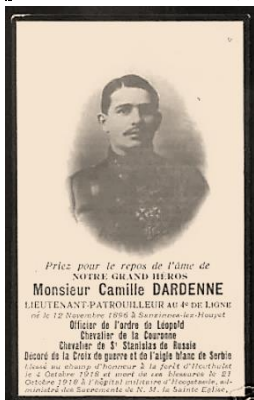

-Camille Joseph Arthur DARDENNE werd te Sanzinne-Houyet (Namen) geboren op 12 november 1896 als zoon en enig kind van Jean Philippe en Léontine Marie Josephe Martin. Wanneer hij drie jaar was, overleed zijn vader. Léontine blijft achter met haar zoontje en enige tijd later verwachtte ze een kind van "iemand uit adellijke kringen - beweerde men."

Les funérailles d'un héros à Houyet.

Wat er ook van zij: op 5 november 1904 huwde ze met Melchior Joseph Bourlon, die haar geregeld hielp op de hoeve waar ze woonde en werd opnieuw moeder van een zoontje. Bij het uitbreken van de oorlog meldde Camille zich als vrijwilliger en maakte de Veldtocht 1914-1918 mee. Gedurende deze Veldtocht onderscheidde hij als "Patrouilleur" meermaals door zijn durf, moed en koelbloedigheid. Zo werd hij driemaal gewond, terwijl hij de meest gevaarlijke zendingen uitvoerde. Hij klom op tot de rang van Luitenant en stond als één van de meest gedreven officieren van de 1e Legerdivisie. Hij werd 15 maal Eervol vermeld op de Dagorders en kreeg de Eretitel "As van de Infanterie". Luitenant Dardenne werd onderscheiden met het Kruis van Officier in de Leopoldsorde met palm, het Kruis van Ridder in de

Kroonorde met palm en het Belgisch Oorlogskruis. Servië huldigde hem met de Orde van de Witte Arend en Rusland schonk hem de Orde van St. Stanislaus.

Op 28 september 1918 werd hij in het Bos van Houthulst dodelijk gewond door obusscherven en werd overgebracht naar het Militair Hospitaal in Hoogstade. Drie weken later, namelijk 21 oktober 1918 zou hij er overlijden aan zijn verwondingen. Dezelfde dag nog werd hij ter aarde besteld in het veldgraf nr. 271, gelegen op de voorlopige militaire begraafplaats in St. Rijkers. Wanneer de Dienst Oorlogsgraven op 7 december 1920 dit graf inspecteert, komt men echter tot de vaststelling dat het graf leeg is. Hoe was dit nu mogelijk??

Onderzoek bracht aan het licht dat op 10 september 1919 het stoffelijk overschot clandestien was opgegraven en overgebracht naar de Gemeentelijke begraafplaats in zijn geboortedorp Houyet, waar hij een vorstelijke begrafenis kreeg. De Dienst Oorlogsgraven wou de zaak echter volledig uitspitten en contacteerde Onderluitenant Robens die hiervan meer afwist. Onderluitenant Robens beweerde dat de toelating hiervoor bekomen is van... Z.M. de Koning!!! De Dienst Oorlogsgraven neemt verder inlichtingen en antwoordde aan O/Lt. Robens dat de Koning hiervoor nooit toelating gaf! Enigszins furieus antwoordde Robens dat er een rapport aangaande berustte bij de Rijkswachtcommandant van Veurne en dat de claudenstiene ontgraving is gebeurd door de feit dat het graf in

St. Rijkers in slechte toestand was. Wat er ook van zij: het graf van Luitenant Dardenne bevindt zich thans in zijn geboorteplaats Houyet waar het zich... eveneens in erbarmelijke toestand bevindt. Geen grafkruis, geen zerk noch bloemen, niets, enkel een bronzen grafplaatje met foto en een eenvoudige tekst markeert de laatste rustplaats van deze Held zoals blijkt uit nevenstaande foto die echter dateert van een hele tijd geleden. Zelfs geen straatnaam is er hem niet toegewijd. "Sic transit gloria mundi" of moeten we zeggen: -"Waar is der Oud'ren Fierheid nu gevaren?" ...

-Geboren op 23 december 1891 was Maurice Philippe Ad. Auguste LEBRUN de zoon van Adolphe en Marie Antoinette Baily. Deze beroepsofficier bij het 4^e Linieregiment woonde in de Damse Poortstraat 4 te St. Kruis-Brugge. Bij het uitbreken van de oorlog bevond hij zich dan ook bij zijn manschappen en maakte, samen met hen, de oorlog mee. Hij was Drager van het Kruis van Officier in de Leopoldsorde met palm, het Kruis van Ridder in de Kroonorde en het Belgisch Oorlogskruis. Bij de bevrijding van het Bos van Houthulst stond hij aan het hoofd van een peloton machinegeweren.

Hij werd er zwaargewond door obusscherven in de borst, maar weigerde echter om zich te laten verzorgen en gaf verder zijn onderrichtingen aan zijn manschappen. Pas toen hij merkte dat de vijand verdreven werd, liet hij zich overbrengen naar de Ambulancepost "Vinckem". Uiteindelijk zou hij aan zijn verwondingen overlijden en werd op 1 oktober 1918 begraven op de Militaire begraafplaats in De Panne. Zijn ouders, die in rue Charles Legrelle te St. Pieters Woluwe woonden, vroegen de repatriëring van het stoffelijk overschot om bijgezet te worden in het Familiegraf op de begraafplaats in Ukkel, wat ook gebeurde.

-Polydoor Van Loocke werd te Sint Maria Aalter als zoon van August en Maria Simoens geboren op 2 januari 1893. Bij het begin van de mobilisatie werd deze student in de Faculteit Wetenschappen aan de universiteit van Gent opgeroepen en ingedeeld bij het 4^e Linieregiment. Als dusdanig maakte hij de oorlog mee en klom op tot de rang van Luitenant. Hij bekwam vier Eervolle vermeldingen op de Legerdagorders en werd vereremerkt met het Kruis van Officier in de Leopoldsorde met palm, het Kruis van Ridder in de Kroonorde en het Belgisch Oorlogskruis. Op 17 mei 1918 geraakte hij gewond te Kaaskerke. Hij sneuvelde door een Duitse machinekogel te Klerken op 29 september 1918 en werd begraven op de Militaire begraafplaats "Duinhoek" in De Panne. Zijn jongere broer, Emiel Van Loocke werd eveneens te St. Maria-Aalter geboren en dit op 26 augustus 1894. Emiel, die dezelfde studies als zijn broer deed, meldde zich als oorlogsvrijwilliger en kwam in dezelfde Eenheid terecht. Ook hij klom op tot de rang van Luitenant. Hij werd dodelijk gewond op 11 september 1918 te Merkem,

maar blijk gevend van bewonderenswaardige koelbloedigheid gaf hij zijn bevelen tot zijn laatste levensadem. In een brief van 2 december 1920 vroeg hun broer, Kapitein-Commandant SBH Van Loocke aan de Dienst Oorlogsgraven of de mogelijkheid bestond om beide broers naast elkaar te begraven op de Belgische Militaire Begraafplaats in De Panne. Zo geschiedde.

-Norbert Charles Felix Octave VERNEZ werd te Petegem A/d Leie op 17 december 1886. Hij was de zoon van François en Augusta Marie Celadie Duthoit. Deze beroepsofficier bij het 4^e Linieregiment woonde in de Brugse Kleine Schansstraat met zijn echtgenote Augusta Rotsaert, met wie hij in 1912 gehuwd was. Samen met zijn manschappen maakte hij de Veldtocht 1914-1918 mee, waar hij menigmaal onderscheidde en herhaaldelijk de gelukwensen van zijn oversten in ontvangst mocht nemen. Hij werd eervol vermeld op de Legerdagorders en was Drager van het Kruis der Leopoldsorde met palm en het Belgisch Oorlogskruis. Hij sneuvelde aan de "Kloostermolen" te

Klerken-Houthulst op 28 september 1918 en werd eerst begraven in een veldgraf te Hoogstade-Linde. Op 27 juli 1923 werd hij er ontgraven en overgebracht naar de nabijgelegen Belgische Militaire begraafplaats. Zijn weduwe, die intussen verhuist was naar de Schaarbeekse Avenue de la Reine 89 en zijn ouders die dan in Lier woonden hadden de DienstOorlogsgraven hierom verzocht.

-Michel WEYLER werd als zoon van Jacob Henricus en Claire Pauline Spedener op 13 februari 1865 in Wiltz (Groot-Hertogdom Luxemburg) geboren. Deze Majoor was gehuwd met Marie Sophie Lys en woonde in zijn garnizoenstad Brugge, namelijk in de Filips de Goedelaan 16. Gedurende de Veldtocht van 1914-1918 heeft hij zich altijd buitengewoon dapper gedragen. Hij was Drager van het Kruis van Officier in de Leopoldsorde met palm, Kruis van Officier in de Kroonorde met palm, Kruis van Officier in de Orde van Leopold II met palm en het Belgisch Oorlogskruis. Frankrijk schonk hem het Frans Oorlogskruis en het Kruis van het Erelegioen (Frankrijk), terwijl Groot-Brittannië hem met het Military Cross bedacht. Hij sneuvelde ten oosten van het Bos van Houthulst, langs de baan Houthulst-Stadenreke en werd begraven op de Militaire begraafplaats in De Panne. Zijn weduwe verzocht de Dienst Oorlogsgraven om de repatriëring van het stoffelijk overschot, om deze te laten bijzetten in het familiegraf te Brugge. Als eerbetoon aan de Gesneuvelde Majoor werd er na de Eerste wereldoorlog in de Rademakers-kazerne van het 4^e Linierement (genoemd naar de, op 12 juni 1915 te Diksmuide, Gesneuvelde Luitenant Kolonel Maximilien Rademakers), gelegen in de Brugse Hugo Losschaertstraat, een blok naar Majoor Weyler genoemd. Dit gebeurde eveneens voor de Gebroeders Evrard, de Gebroeders Van Loocke en de Gebroeders Van Raemdonck. Dat gebeurde in 1932. Spijtig is dat het graf van Majoor Weyler, die gelegen was op de Centrale begraafplaats in Brugge verwijderd is. Een betreurenswaardig feit!

(wordt vervolgd)

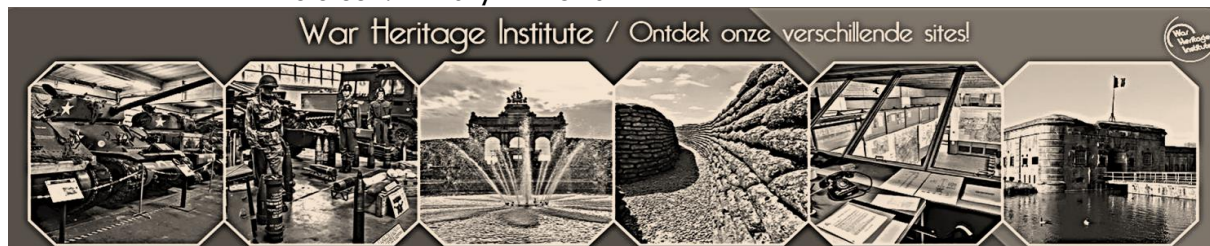

"Eén van 't Bos van Houthulst"

War Heritage Institute

Ingang: Hobbemastraat 8 1000 Brussel
 Postadres: Renaissancelaan, 30 1000 Brussel
 Telefoon: 02 / 441 45 10

War Heritage Institute / Ontdek onze verschillende sites!

Algemeen Secretariaat: elke werkdag -van 9 uur tot 12 uur en van 14 uur tot 16 uur.

* <u>Provincie Oost-Vlaanderen</u> *	Franklin Rooseveltlaan 91,- 9000 Gent	- An-Sofie Delplace
	Zitdag: Donderdag, na afspraak	Tel: 02 / 227 63 33
* <u>Provincie Antwerpen</u> *	Permanentie - Frankrijklei 81-83 -2000 Antwerpen	- Debora Buermans
	Elke maandag van 9u tot 12u van 14u tot 16u.	Tel: 03 / 220 75 55
Zitdag	Sociaal Huis, Lange Schipstraat 27 (lokaal 14) Mechelen,	- Debora Buermans
	1ste vrijdag van de maand van 11u tot 12u (niet in juli en augustus)	Tel: 015 / 45 33 19
* <u>Provincie Limburg</u> *	Permanentie - Maastrichtersteenweg 214/1 3500 Hasselt.	- Wilfried Henderix
	Elke dinsdag van 9u tot 12u en van 14u tot 16u.	Tel: 0478/ 84 85 03
Zitdag	Beringen, Burgemeester Heymansplein 14 (Beverlo - ingang via plein)	- Wilfried Henderix
	Tweede woensdag v/d maand van 11u tot 12u (niet in juli en augustus)	Tel: 011 / 44 90 00
* <u>Prov. West-Vlaanderen</u> *	Permanentie Torhoutsesteenweg 126 (bus 00/01) 8200 Brugge-	
	Elke dinsdag van 9u tot 12u -Isabelle Soete	Tel: 050 / 33 04 10
Zitdag	Rogierlaan 53A te 8400 Oostende.	- Dries Verbiest
		Tel: 059/50 00 28
- Tweede woensdag van de maand van 9.30u tot 12u en van 14u tot 15.30u niet in juli en augustus

DIRECTIE OORLOGSSLACHTOFFERS:

-Directie:	-SNYDERS Christophe	+32 2 229 3 554
	-Terugbetalingen Invaliden-	
-Dienst Prothese:		+32 2227 6 288
-DE COCK Carine		+32 2 227 6 222
-VAN WYMEERSCH Gwenny:		+32 2 227 6 252
	-Ambulante – en hospitalisatiezorgen-	
Algemeen nummer:		+32 2 227 6 265
-BILLEN Johnny:		+32 2 227 6 230
-DE KERPEL Martine:		+32 2 227 6 338
-VAN HOVE Renata:		+32 2 227 6 350
	-Klassement -	
-BAEKE Carla:		+32 2 227 6 241
	-Zorgen in het buitenland en herstellingskuren -	
-Algemeen nummer:		+32 2 227 6 265
	-Kleefbriefjes-	
-Algemeen nummer:		+32 2 227 6 265
	-Terugbetaling derden-	
-Algemeen nummer:		+32 2 227 6 265
	-Krijgsgevangenen – Remgeld-	
-Krijgsgevangenen – Nieuwe statuten:		+32 2 227 6 264
-Algemeen nummer:		+32 2 227 6 226
-DESMEDET Sylvie:		+32 2 227 6 229
	-Dokter en Apotheek-	
-CORNELISSENS Raymonde:		+ 32 2 227 6 341
	-Sociale Actie Oorlogsslachtoffers-	
-Sociale Actie Gent		+32 2 227 6 333
-VAN WEIJMEERSCH Nathalie:		+32 2 227 6 226
-LOBBESTAEL Patricia:		+32 2 227 6 276

Directie OORLOGSSLACHTOFFERS:
Terugbetalingen Oorlogsinvaliden
Troonstraat 30 A - 1000 BRUSSEL
Algemeen oproepnummer:
02/ 227 63 00

-Op zoek naar het militair dossier
van een familielid die tijdens
de Eerste of Tweede wereldoorlog gediend heeft?

-Centrum voor Historische Documentatie
van de Krijgsmacht
info.ca@mil.be
Booking.Cdoc@warheritage.be

Kwartier Koningin Elisabeth Eversestraat 1
Tel: + 32 (0)2 701.43.25
1140Evere
Fax: + 32 (0)2 701 33 50

-Stamboek:DGHR - HRA-E/N/Arch
Arch@mil.be

Kwartier Koningin Elisabeth - Blok 6 C
Tel: + 32 (0)2 701425 Eversestraat 1 1140 Evere
Fax: + 32 (0)2 701.33.50

Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis

- *Belgian War Dead Register = een uitstekende gids in de zoektocht
naar een Belgische Militarie gesneuvelde!*

Wie van mijn familie is er gesneuveld tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog? En hoeveel inwoners van mijn streek? Wie waren die jongens? Wat deden ze vóór de oorlog? Hoe en waar zijn ze gesneuveld? Waar liggen ze begraven? Geef de herinnerings-educatie een meer persoonlijke insteek en breng zo de Eerste Wereldoorlog dicht bij de leefwereld van je familie, verwanten en leerlingen: www.belgianwardeadregister.be

-Een recordaantal "Pro Patria" herdenkingsplaten op de
graven van gerepatrieerde militairen van beide wereldoorlogen!!

Een recordaantal „Pro Patria” herdenkingsplaten zijn geïnstalleerd op de graven van militairen die tijdens de twee wereldoorlogen op het slagveld sneuvelden of aan hun verwondingen overleden en later op vraag van hun familieleden werden gerepatrieerd naar de begraafplaats van hun gemeente of stad, en buiten militaire begraafplaatsen. Ter gelegenheid van het Honderdjarig Herdenken van de Eerste Wereldoorlog lanceerde het War Heritage Institute Operatie „Onze Vergeten Helden”. Dit project heeft in de Belgische gemeenten enthousiasme gewekt. Een totaal van 3.700 "Pro Patria 14-18" gedenkplaten en 1.000 gedenkpanelen sieren nu zo'n 275 gemeentelijke begraafplaatsen. De Militairen van de Tweede Wereldoorlog zijn evenmin vergeten en met het oog daarop is een zelfde soort herdenkingsoperatie georganiseerd. In 2019 lanceerde het WHI het project "75 jaar bevrijding" met het onderdeel "Onze Vergeten Helden 40-45". Zo eren 141 gemeenten hun Vergeten Helden al met 2700 "Pro Patria 40-45" herdenkingsplaten en 200 herdenkingspanelen. Zoals u zeker weet staat onze Vereniging zeer positief tegenover deze projecten en werkt hieraan 100% mee. Talrijke leden hebben zich belangeloos geëngageerd en zijn enthousiast te werk gegaan. Als ontdekkingsreizigers, en zich boven alle commentaar, kritiek en zwartkijkerij stellend, inspecteerden zij de begraafplaatsen in hun omgeving af, knapten de verwaarloosde graven op en brachten, waar nodig, herstellingen aan. Als kroonstuk brachten ze dan het bewuste plaatje aan op het des-

betreffende graf. Zo zijn reeds vele graven van Gesneuveld en Gerechtvaardigde Oorlogsslachtoffers voor altijd gered en blijven zij, naast hun Strijdmakkers, begraven op de Belgische Militaire Begraafplaatsen, de eerste getuigen dat Vrede en Vrijheid niet vanzelfsprekend is. Samen staan we sterk om de vergetelheid te stuiten want er is immers niets dat voorgoed verdwijnt, als men de Herinnering blijft levendig houden!!!

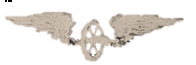

-Wie komt in aanmerking voor "Pro Patria"-herdenkingsplaatjes?:

-Alle Belgische militairen, welke ook hun rang is, die gesneuveld/of aan hun verwondingen overleden zijn tussen 4 augustus 1914 tot en met 30 september 1919, of, wat betreft de Tweede Wereldoorlog (van 10 mei 1940 tot en met 15 augustus 1945 EN die werden gerepatriëerd naar een familiegraf of individuele graf op een burgerlijke begraafplaats. In deze laatste categorie vallen eveneens de Weerstanders, gesneuveld in bevolen dienst en de Politieke Gevangenen, omgekomen in de kampen en, na identificatie, overgebracht naar hun geboorteplaats.

-De Vuurkruisers, Oudstrijders en Gelijkgestelden, die de conflicten dus hebben overleefd EN dus jaren na de conflicten gestorven zijn, hebben GEEN recht op het "Pro Patria"-herdenkingsplaatje.

-Een oproep in kader van de Wardeadregister.be

Onze goede vriend Willem Segers van het Dept.

"Herinnering" van het WHI doet aan ons de volgende oproep en vraagt onze medewerking:

-*"Als je in een station bent en je bemerkt een herdenkingspaneel voor omgekomen spoorwegmensen, neem een foto en stuur deze naar wardeadregister@warheritage.be. Zo kan ik hun gegevens nakijken in de WDR en een lijst maken van deze gesneuvelden. Ik zal hier met regelmaat posten welke binnen zijn. Een voorbeeld van zo'n Herdenkingsplaat die je hiernaast vindt, is deze van het station van Schaarbeek. Dank bij voorbaat!!"*

Onze vrienden van het Nationaal Verbond der Oud-Krijgsgevangenen-Prikkeldraadfonds (N.V.O.K.- PF) laten ons het volgende weten:

-Museum Krijgsgevangenenkamp Stalag XI B -Fallingbommel gesloten!!!

Volgens inlichtingen die in 2020 werden vernomen, heeft het stadsbestuur van Oerbke, de conservator: Dhr. Kevin Greenhalgh op staande voet ontslagen, vanuit politieke standpunten. Bovendien heeft men er op zeer korte tijd het museum volledig leeggehaald en gesloten! Het gebouw zou zelfs binnenkort tegen de vlakte gaan!!! Zwijg van "copinage" en corruptie!!!!

-PRIKKELDRAADFONDS : *Onze Sociale Dienst: een teken van solidariteit!!!*

- In geval van nood: Ik ben Krijgsgevangene/ echtgenote of weduwe van een K.G. en ik heb hulp nodig.

Ik kan me niet beredderen met eigen middelen of mijn familie: Wat moet ik doen?

◆ INVULFORMULIER AANVRAAG HULP ◆

Ik ben K.G. Echtgenote van K.G. Weduwe van K.G.

Naam _____

Adres _____

Tel. _____

Reden van de vraag om hulp: _____

_____

Datum + handtekening _____

1. Ik schrijf of ik bel naar de Sociale dienst van NVOK-PF: 02/511 38 80

2. Ik word aanhoord en zet mijn moeilijkheden uiteen.

3. Als mijn situatie dringend is, kan ik onmiddellijk een noodsubsidie ontvangen

4. Ik ontvang spoedig een vragenlijst die ik zo volledig mogelijk invul en terugzend met een kopie van het laatste aanslagbiljet van de belastingen.

5. Vervolgens ontvang ik thuis het bezoek van een sociale assistente van het HZIV, die samen met mij en met het NVOK-PF onder zoekt wat er zou kunnen gedaan worden om mijn situatie te verbeteren.

ZODUS!!! Aarzel niet om ons te contacteren, indien u zich in moeilijkheden bevindt:

1-WE ZIJN ER OM U TE HELPEN!!! Onze kameraadschap heeft zich in de kampen vijf jaar lang ontplooid, sindsdien heeft zij zich voortgezet via onze Sociale Dienst van het NVOK-PF. Zij moet blijven voortbestaan!!! Als U een K.G. of een weduwe in nood kent, zeg hen zich tot ons te richten of u laat ons uw bezorgdheid weten ten opzichte van deze persoon.

2-DISCRETIE VERZEKERD!! We zullen contact opnemen om hem/haar onze hulp aan te bieden en bijstand te verschaffen. Onze Subsidiecommissie zal dan de situatie bekijken en al dan niet een subsidie toekennen aan deze persoon.

3-Ter info: Tijdens de vergadering van 30 september 2020 werden 24 dossiers aangaande behandeld. "Prisonnier de G."

Eén voor allen!!
Allen voor Eén!

Oorlogsverminkten en -invaliden:
Gerechtelijke Geneeskundige Dienst

INDEXAANPASSING VAN DE PENSIOENEN: Index coëfficiënt: 1,7069

Zoals in ons vorig tijdschrift vermeldt waren de nettobedragen berekend per trimester (driemaandelijks betaling), nu hebben we te maken met maandelijkse bedragen. Vermits nu het systeem van de ex-RVP (werknemerspensioenen) de betalingen uitvoert van de oorlogspensioenen en dit onder het Nationaal nummer (dus niet meer volgens een bepaald brevetnummer) is het mogelijk dat het maandelijks nettobedrag dat in de lijst vermeld staat verschilt van het nettobedrag dat de oorlogsgepensioneerden ontvangen. Dit heeft te maken met de manier van afronden van de bedragen. Om de wijzigingen zo overzichtelijk mogelijk te maken zullen wij per volgende ledenbladen de statistieken tonen. Wij danken ons lid: Willy Sonck tevens Nationaal voorzitter van het Koninklijk Nationaal Verbond der Verminkte Militairen van de oorlogen voor de verstrekte info !!! De

Belgische Verminkte verdedigt, samen met ons, de rechten en de idealen van de Oorlogsverminkten en -invaliden!!!!

OORLOGSINVALIDEN 1940-1945
MAANDELIJKS GEINDEXEERD BEDRAG

Invalideitsgraad	Normaal geval Art. 11 SWVP	Statuut groot-invaliden	Invalideitsgraad	Normaal geval Art. 11 SWVP	Statuut groot-invaliden	Invalideitsgraad	Normaal geval Art. 11 SWVP	Statuut groot-invaliden
10	189,24		130	2.173,58	2.390,92	220	3.174,95	3.983,88
15	283,86		140	2.261,40	2.535,20	210 + 10	3.084,65	
20	378,49		120 + 20	2.060,96		200 + 20	3.222,95	4.164,97
25	473,12		150	2.405,68	2.727,71	230	3.289,20	
30	567,74		140 + 10	2.285,24		220 + 10	3.198,79	
35	662,37		130 + 20	2.195,15		210 + 20	3.108,76	
40	757,01		160	2.489,77	2.897,35	240	3.403,36	4.346,08
45	851,62		140 + 20	2.309,32		230 + 10	3.313,00	
50	946,25		170	2.649,37	3.099,95	220 + 20	3.222,95	
55	1.040,89		160 + 10	2.513,62		250	3.517,57	4.527,17
60	1.135,50		150 + 20	2.423,58		240 + 10	3.427,25	
65	1.230,14		180	2.718,74	3.259,54	230 + 20	3.337,12	
70	1.324,77		160 + 20	2.537,76		260	3.631,78	4.708,23
75	1.419,38		190	2.904,53	3.495,23	250 + 10	3.541,40	
80	1.514,02		180 + 10	2.742,03		240 + 20	3.451,33	
85	1.608,65		170 + 20	2.651,93		270	3.745,92	4.889,32
90	1.703,26		200	2.976,89	3.621,74	260 + 10	3.655,62	
95	1.797,90		180 + 20	2.766,14		250 + 20	3.569,36	5.070,42
100	1.892,53	2.081,78	210	3.060,74	3.060,74	280	3.860,17	
110	1.989,81	2.199,79				270 + 10	3.769,83	
120	2.061,94	2.268,12				260 + 20	3.679,73	5.251,51
						290	3.974,37	
						280 + 10	3.883,98	
						270 + 20	3.793,94	5.432,61
						300 en +	4.088,58	
						290 + 10	3.998,23	
						280 + 20	3.908,14	
						290 + 20	4.022,30	
						300 + 10	4.112,45	
						300 + 20	4.136,56	

N.B. De bedragen ten overstaan van de invaliditeitsgraden 100 + 10, 100 + 20, enz. slaan op de forfaitaire invaliditeiten van 20 % (politiek gevangenen) en 10 % (krijgsgevangenen).
Artikelen 8bis en 8quater SWVP.

Belgische Verminkte verdedigt, samen met ons, de rechten en de idealen van de Oorlogsverminkten en -invaliden!!!!

"Groot-Verminkte"

-Foto hieronder: Z.M. Koning Boudewijn begroet in 1957 te Brussel de Groot-Oorlogsverminkten, die de Eerste Burgers en de Eerste Schuldeisers van ons Land zijn!

Je testament opstellen bij de Notaris?
Vanaf nu hoeft dicteren niet meer!!

KONINKLIJKE FEDERATIE

VAN HET BELGISCH NOTARIAAT

Sinds enige tijd moet de notaris een testament opstellen op basis van de werkelijke wil van de cliënt. Het verplicht dicteren van het testament door de cliënt wordt afgeschaft. Dit maakt een verschil uit voor mensen die een andere taal spreken of een spraak- of gehoorprobleem hebben.

-Geen dictee meer: Het dicteren van de inhoud van het testament was tot september 2020 een ver-

plichte formaliteit voor het opstellen van een notarieel testament. In de praktijk vertaalde de notaris dit dictee naar een juridische taal. De verplichting om woord voor woord je testament te dicteren, valt weg. De notaris moet een testament opstellen op basis van de, door de "testator" (= de persoon die een testament wil opstellen) uitgedrukte wil.

-Zekerheid voor mensen met fysieke beperking of anderstaligen: Deze ogenschijnlijk kleine aanpassing in de wet brengt een vereenvoudiging voor mensen die een andere taal spreken of spraak- of gehoorproblemen hebben (bijvoorbeeld iemand die doof is of iemand die een ziekte heeft aan zijn keel of tong, waardoor hij geen geluid kan uitbrengen). Zij konden tot vandaag geen notarieel tetament opstellen, hoewel deze vorm meer bescherming biedt dan een handgeschreven testament. Door het schrappen van het verplicht dicteren, is deze moeilijkheid weggewerkt. De Notaris mag voor hen nu een notarieel testament opstellen, zonder dat zij woord voor woord hun wil moeten dicteren. Het testament is geldig, zolang het de werkelijke wil van de cliënt uitdrukt. Andere formaliteiten blijven bestaan. De Notaris leest het testament steeds voor. Hij vraagt vervolgens aan de testator te bevestigen dat de inhoud overeenkomt met zijn wil. Tenslotte volgt de ondertekening door de testator, de notaris en de getuigen. Zijn er twee notarissen aanwezig, dan zijn de getuigen niet nodig.

-Grondige bespreking: Dat het letterlijk dicteren van de inhoud aan de notaris wegvalt, betekent geen verlies van zekerheid voor de testator. De notaris zal bij het opstellen van notarieel testament actief de werkelijke wil van de testator nagaan. Hij heeft immers een adviesplicht. Dit gaat gepaard met het stellen van vragen en het bespreken van de wensen.

Vaak bereidt de notaris dan een ontwerp van testament voor om de wil van de testator te vertalen naar een "juridische taal". Dit ontwerp wordt onderzocht, besproken en, indien nodig, verbeterd. Dit advies vormt de grote meerwaarde van het notarieel testament.

-Het belang van een notarieel testament: In tegenstelling tot het eigenhandig geschreven testament (dat met de hand wordt geschreven door de testator), biedt het notarieel testament heel wat waarborgen. Zo biedt een notarieel testament de zekerheid dat de inhoud van het testament strookt met wat wettelijk kan. Bovendien is een notarieel testament praktisch onaanvechtbaar. De notaris waarborgt dat de testator gezond van geest is. De kans op conflicten achteraf of discussie tussen de erfgenamen over de echtheid van het testament wordt tot een minimum herleid.

-Registratie: cruciaal om een testament terug te vinden: Een testament kan met de jaren verloren gaan. Erfgenamen die het testament vinden, maar zich er door benadeeld voelen, kunnen het testament verscheuren. Een testament jaren onder je matras houden of in een lade van een kast is daarom geen goed idee. Notariële testaments (die bij de notaris worden opgesteld in een centraal register (het Centraal Register van Testamenten)). Via dit register kunnen notarissen alle testaments terugvinden. Ook eigenhandige testaments (die je zelf opstelt) kunnen geregistreerd worden om het risico op verlies tegen te gaan.

-Bij DEFENSIE: van en voor onze actieve militairen:

-Prinses Elisabeth ontving de blauwe baret van de KMS.

Onze Kroonprinses Elisabeth (18 jaar) heeft haar blauwe muts gekregen. Een symbolisch moment waarmee ze officieel aan haar legeropleiding kan beginnen. Wat het extra bijzonder maakte, is dat ze de baret ontving uit handen van haar eigen vader, koning Filip. Elisabeth en de andere leerling-officieren hebben de voorbije maand een militair initiatiekamp in Elsenborn, in de Oostkantons, afgerond. Ze leerden er zich camoufleren, schieten en kaartlezen. Ze

namen ook deel aan een dropping. Van de 198 rekruten die begin september naar Elsenborn trokken, hebben eral zo'n 16 afgehaakt. De overblijvers, die slaagden voor hun fysiek en theoretisch examen,

namen deel aan de zogeheten Blauwemutsenparade in de Koninklijke Militaire School (KMS) in Brussel. Daarbij kregen de geslaagde leerlingen, zoals het woord het zegt, hun blauwe muts.

Bijzonder: Koning Filip, opperbevelhebber van het Belgische leger, reikte die uit. En dat is uitzonderlijk. Hij doet dit ook enkel bij het peloton van Elisabeth. In totaal zijn er zes pelotons.

Ook koningin Mathilde woonde de ceremonie bij. Elisabeth mag de baret dragen tijdens haar academische opleiding sociale en militaire wetenschappen aan de KMS.

Wij, van de Vuurkadetten 1914-1918/ Strijders 1940-1945 wensen H.K.H. Kroonprinses Elisabeth

alle succes toe bij het welslagen van haar studies.

"Ordonnans"

-Graf Generaal Piron in Molenbeek in ere hersteld!!!

Legerveteranen Pascal Mathieu en Hans Goddé hebben zondag de graven van generaal Jean-Baptiste Piron en zijn toenmalige strijdmaker Raymond Godfroid op het kerkhof van de gemeente Sint-Jans-Molenbeek schoongemaakt. Vertegenwoordigers van de Oud-Strijders- en Vaderlandslievende verenigingen, waarbij de onze, reageerden woedend wanneer ze het graf van Jean-Baptiste Piron aanschouwden. De man,

die met zijn befaamde brigade Piron heel wat Belgische gemeenten bevrijdde van de Duitse bezetter tijdens WOII lag te rusten onder een laag onkruid... De gemeente Molenbeek kreeg meer dan terecht een veeg uit de pan voor het slechte onderhoud! Een veeg die ze overigens nog lang zullen onthouden! De Dilbeekse legerveteraan Pascal Mathieu besliste zelf de handen uit de mouwen te steken. Samen met een collega-reservist uit Leuven namen ze op een zondag het graf van ex-generaal Piron onder handen. Het onkruid werd uitgetrokken, het wandelpad kreeg een harkbeurt, de grafstenen werden afgeborsteld en de grafletters helemaal opgeboend. De rustplaats van de generaal blinkt nu als nooit tevoren!

Veteranen Mathieu en Goddé namen ook het graf van Raymond Godfroid, gelegen vlak naast generaal Piron, onder handen. De veteraan organiseerde in 1974 een plechtigheid om dertig jaar bevrijding te vieren, maar overleed plots aan een hartaanval. Piron was toen zo aangedaan door het verlies van zijn strijdmaker dat ook hij drie dagen later stierf. De ex-generaal kreeg een plek naast Godfroid op het Molenbeekse kerkhof. Mathieu en Goddé hield het bij twee schoongemaakte grafstenen. Er liggen nog heel wat graven van gesneuvelde militairen en veteranen in erbarmelijke toestand. De gemeente Molenbeek belofde tegen 1 november die allemaal schoon te maken.

“Het kan verkeren” zei Bredero En wij zijn eens curieus... “Eén van de Brigade Piron”

-Nieuwe TSO-opleiding 'Defensie' in secundair onderwijs vanaf volgend schooljaar.

Vanaf volgend jaar kunnen leerlingen in de derde graad secundair onderwijs een nieuwe opleiding 'Defensie en Veiligheid' volgen. Dat hebben de Vlaamse ministers van Onderwijs en Werk, de federale ministers van Defensie, Binnenlandse Zaken en Justitie en de vertegenwoordigers van de onderwijsverstreckers beslist, meldt minister Ben Weyts. De nieuwe opleiding zal aangeboden worden in een beperkt aantal secundaire scholen, die daarvoor toestemming hebben gekregen van de Vlaamse regering. “De TSO-opleiding heeft een dubbele finaliteit, en zal dus voorbereiden op de arbeidsmarkt en op het hoger onderwijs. Ze moet leerlingen toeleiden naar

een job bij Defensie, in de bewakingssector, bij de brandweer, in de gevangenissen of bij de politie. Het wordt immers steeds moeilijker om gemotiveerde kandidaten te vinden voor de vierduizend vacatures die elk jaar worden aangeboden in die sectoren", meldt Weyts. Totnogtoe bestonden alleen opleidingen zoals 'Veiligheidsberoepen' (een specialisatiejaar in het beroepsonderwijs) en 'Integrale Veiligheid' (Se-n-Se-opleiding in het technisch onderwijs), die jongeren kunnen volgen nadat ze eerst zes jaar secundair onderwijs vervolledigd hebben. De eerste leerlingen moeten op 1 september volgend jaar kunnen starten aan de nieuwe opleiding. Het komende jaar zullen deskundigen zorgen voor de inhoudelijke invulling.

"de Schoolcompagnie"

-België investeert opnieuw in ontminning in Syrië en Irak.

Net als vorig jaar draagt ons land 2 miljoen euro bij aan UNMAS - de ontminningsdienst van de Verenigde Naties - voor het ruimen van mijnen in Syrië en Irak. Dat meldt de FOD Buitenlandse Zaken. De bijdrage kadert in het engagement van ons land voor de stabilisering van gebieden die werden heroverd op terreurgroep IS. In beide landen vallen nog elke dag burgerslachtoffers. Het zijn vooral kinderen die het risico lopen door mijnen of andere explosieve wapens gewond of gedood te worden. Explosieve oorlogsresten vergroten volgens Buitenlandse Zaken ook de onveiligheid en onleefbaarheid die Irakezen en Syriërs op de vlucht jaagt. In Syrië draagt België via de humanitaire ontminning bij aan de verlichting van de humanitaire noden en aan de stabilisering, die noodzakelijk is in de strijd tegen IS. In Irak worden de middelen onder meer aangewend in Sinjar, de regio waar IS massaal geweld tegen de Yezidi-minderheid gebruikte, inclusief seksueel geweld tegen vrouwen en slavernij.

"Blindé"

-Defensie redt centrum voor mensen met beperking! *"Zonder hen zaten we diep in de problemen"*

Tien militairen helpen het personeel van een Anderlechtse zorginstelling voor mensen met een beperking. De helft van het personeel is er uitgevallen, zeker zeven bewoners hebben corona, en wie wel nog kan werken is doodmoe. *"De zorg is door corona veel zwaarder. Bewoners ontwikkel den psychologische problemen die ze eerder niet hadden."* 29 bewoners van woonzorgcentrum Facere zaten dagen geïsoleerd in hun kamertje. Ze krijgen geen bezoek meer en mogen geen activiteiten meer doen. Dat komt omdat zeker zeven personen positief hebben getest, de rest wacht nog op de uitslag. *"Het duurde zes dagen voor we de resultaten kregen van de eerste coronatesten"*, legt Florence Van Pottelsberghe uit. Zij is normaal verantwoordelijk voor het dagcentrum, maar omdat de voltallige directie ziek thuis zit, neemt zij de leiding over. *"Toen bleek dat zeven bewoners positief waren, hebben we de bewoners in quarantaine geplaatst. Om zeker te zijn dat in die wachtperiode niemand anders besmet raakte, hebben we iedereen nog een tweede keer laten testen. Op die resultaten wachten we al acht dagen, omdat de labo's overspoeld zijn."*

Patiënten met hersenverlamming hebben veel zorg nodig. Ze zitten door de aandoening in rolstoel, hebben een mentale beperking of zijn bijvoorbeeld doof. Doordat steeds meer personeelsleden zelf ziek uitvielen, was de zorg steeds moeilijker te garanderen. Van Pottelsberghe: *"Het personeel heeft niet allemaal corona, gelukkig. Maar we krijgen het met de overgebleven mensen gewoon niet meer gebolwerkt. We hebben eerst een beroep gedaan op vrijwilligers. Toen zelfs dat niet genoeg bleek, hebben we Defensie om hulp gevraagd."* De militairen kregen afgelopen zaterdagavond telefoon. Zondagochtend stonden ze al bij Facere voor de deur. Sergeant Olivier (29) van de veertiende compagnie is een van de tien militaire ambulanciers die in de ochtend- en namiddagshift meedraaien. *"We zijn gemotiveerd en blij dat we hier kunnen helpen"*, zegt hij. *"Het is anders dan ons normale werk, maar uiteindelijk is dit je taak als militair: klaarstaan om in noodsituaties te helpen. Dat is wat we tijdens de eerste golf ook hebben gedaan: in Luik, Elsene, Bergen ..."*. Tegelijk voel je dat het ergens knaagt. *"Niet dat we het niet graag doen. We zijn er zelfs trots op. Maar we hadden denk ik allemaal gehoopt dat het deze keer niet nodig zou zijn, zeven maanden na de eerste golf."* Hoe lang de militairen bij Facere zullen blijven werken, is nog niet bekend. Elke week wordt geëvalueerd of de hulp nog nodig is. *"Wij hopen alvast zo lang mogelijk"*, zegt Van Pottelsberghe. *"De druk op ons personeel is zo hoog, dat niemand echt kan uitrusten. Dat de*

militairen er zijn, kan de rest van het personeel extra ademruimte geven. Bewoners ontwikkelden tijdens de eerste lockdown psychiatrische moeilijkheden, die ze daarvoor nog nooit hadden gehad. Ze hebben er last van dat hun normale leventje ineens helemaal anders is. En intussen is onze psycholoog al weken ziek." Minister van Defensie Ludivine Dedonder kwam de militairen in Facere bedanken voor hun inzet: "Er staan vandaag 1.500 militairen klaar om te helpen waar dat nodig is", zegt ze. "Woonzorgcentra, rusthuizen en andere instellingen die nood hebben aan hulp vragen die via hun burgemeester. Die moeten de vraag dan doorspelen aan het crisiscentrum. Van daaruit bekijken wij waar we de mensen van Defensie moeten inzetten." Momenteel krijgen vijf woonzorgcentra in België al hulp van defensiepersoneel: het Anderlechtse centrum Facere, rusthuis Les Bosquet in Frameries, WZC Bellefleur in Aubange, OCMW-rusthuis De Ril in Middelkerke en WZC Paul Demade in Komen-Waasten.

-Belgisch leger telt in 2021 nog maximaal 26.868 militairen.

De ministerraad heeft het legercontingent voor 2021 vastgelegd op 26.868 militairen. Dat is het maximaal aantal militairen dat op een dag onder de wapens mag zijn. Het contingent voor 2021 houdt rekening met een rekrutering van 2.500 militairen, een stijging van 465 militairen ten opzichte van de voorziene rekrutering voor dit jaar. In een mededeling benadrukt minister van Defensie Dedonder dat tijdens deze legislatuur werk wordt gemaakt van extra rekrutering. "Deze rekrutering is nodig om een effectieve Defensie te behouden, en is dus een van onze belangrijkste objectieven tijdens deze legislatuur", aldus minister Dedonder. De contingent voor volgend jaar wordt onderverdeeld in 24.691 militairen van het actief kader en leerlingen, berekend binnen de personeelsenveloppe van militairen, 420 militairen van het actief kader, berekend buiten de personeelsenveloppe voor militairen, en 1.757 militairen van het reservekader.

"Tweelatter"

+ Ludo Baron de Vleeschauer van Braekel: Oud-strijder 1940-1945: Royal Navy - Veteraan Z.M. Koning Leopold III. Commandeur in de Orde van Leopold II met Gekruiste Zwaarden en "1940-1945"-Militair Ereteken 2e Klasse- Herinneringsmedaille van de veldtocht 1940-1945. Weduwnaar van Mw. Nadine Crosset. Geboren te Leuven op 29 augustus 1926 en overleden te Ukkel op 30 september 2020.

+ Lucien Ven: Weerstander 1940-1945 - Oorlogsvrijwilliger -Veteraan Z.M. Koning Leopold III Geboren te Bléharies op 2 augustus 1925 en overleden te Ronse op 25 oktober 2020.

+ Joseph "Jeff" Moreau: R.A.F. -Piloot -349 Squadron 1940-1945, vereerd met verschillende Militaire Eretekens - Veteraan Z.M. Koning Leopold III. Geboren te Jette op 13 april 1921 en overleden te Tienen op 28 oktober 2020.

+ André Crombez: Vuurkadet 1914-1918 Oorlogsvrijwilliger 1940-1945 - Veteraan van Z.M. Koning Leopold III. Vereerd met verschillende Militaire Eretekens. Weduwnaar van Mw. Marcella Lemahieu en vader van ons lid Bruno Crombez. Geboren te Ieper op 27 juni 1927 en overleden te Ieper op 6 december 2020

+ Aimé Acton: Grenswielrijder 1940 -1945 - Veteraan Z.M. Koning Leopold III -Laatste Getuige van de Slag om de Leie 1940. Vereerd met verschillende Mil. Eretekens. Geboren te Montignies S/ Sambre op 12 augustus 1918 en overleden te Laken op 15 december 2020.

-Albert "Bèr" Hendrickx: Carabinier - Veteraan "Congo 1960". Veteraan Z.M. Koning Boudewijn I Vereerd met verschillende Mil. Eretekens. Echtgenoot van Florentina Doms. Geboren te Lier op april 1941 en overleden te Hasselt op 23 oktober 2020.

+ Marcella Lemahieu: Echtgenote van ons lid-Vuurkadet André Crombez en moeder van ons lid Bruno Crombez. Geboren te Merkem op 26 december 1933 en overleden te Ieper op 22 oktober 2020.

+ **Roland Blieck:** Echtgenoot van Mevr. Rosa Lingier - Re-inactor bij het Genootschap "Salient Remembrance Detachment" (SRD) Geboren te Ichtegem op 25 november 1950 en overleden te Torhout op 22 oktober 2020

+ **Gilbert Herman:** Vuurkadet 1914-1918 -Oudgediende Z.M. Koning Boudewijn I - Vaandeldrager van de Vuurkadetten 1914-1918/ Strijders 1940-1945 Regio Moorslede. Echtgenoot van Mw. Christiane Vandaele. Geboren te Moorslede op 29 januari 1938 en er overleden op 6 november 2020

+ **Johny Claerebout:** Geboren te Ieper op 22 september 1943 en er overleden op 14 november 2020.

+ **Alle wereldwijde slachtoffers van de pandemie COVID - 19**

17 Februari: Wij gedenken Koning Albert I

Het is reeds 87 jaar geleden dat die rustige zondagmorgen 17 februari 1934 abrupt werd veranderd door dat akelige radiobericht: "*-De Koning is dood. Slachtoffer van een val op de rotsen van Marche-les-Dames.*"

Het droevige nieuws kwam over het land als een spattende vuurvonk. De talloze Oud-Strijders, die met Koning Albert aan het IJzerfront lief en leed hadden gedeeld, stonden verslagen bij de droeve mare die hen bereikte. De Koning-Soldaat, zoals de Geschiedenis hem voortaan zal noemen, had voor altijd zijn gevallen Soldaten vervoegd, die vier jaar met hem in de IJzervlakte het laatste stukje Belgische grond hadden verdedigd. Hij vervoegde de eeuwigheid als de verpersoonlijking van de faam, de deugden en de Heldenmoed van ons volk. En sindsdien heeft in het hart van zijn IJzersoldaten, die zijn troetelkinderen waren, de Herinnering voortgeleefd aan die titanenstrijd en vooral aan die liefde die zij voor hem hadden en die hij hen zo ruimschoots terugschonk. Hij stond ten midden van zijn IJzerjongens, die voor hem geen kanonnenvlees waren. Een Piot tweede klas of een officier is voor hem een eenheid binnen het Belgisch leger en vertegenwoordigt het gehele samenleven.

HIJ WIL en ZAL HET LOT VAN ZIJN IJZERSOLDATEN DELEN. Daarom weet hij dan ook dat de Overwinning van 1918 de vrucht is van zijn Mannen uit de Vuurlinie. Jaren na de strijd was het hem steeds een vreugde met hen te praten en belang te stellen in hun toestand.

Herinner Vuurkadet, Uw Vader, Grootvader, of Overgrootvader die met hem in de loopgrachten van de IJzervlakte "*waar het Doodsgevaar hun Dagelijks brood was*" geweest was, het ons vele malen heeft verteld: "*Dat Koning Albert voor al zijn soldaten ging zorgen en erover zou waken dat ze nooit iets tekort zouden komen.*" Twee jaar voor zijn dood ondertekende hij het Koninklijk Besluit waarbij de Vuurkaart werd geschapen en negen dagen voor zijn schielijk overlijden: het Vuurkruis. Geen man van het hoogdravend woord, van losse woorden zonder zin, maar een MAN van de DAAD: dat was Koning Albert. Hij heeft zijn Frontsoldaten aan het werk gezien in de vlakten van de IJzer!!! Daarom heeft hij van hen een "*Elitegroep*" gemaakt. Dit alles doet ons zijn Nagedachtenis nog meer beminnen en nog levendiger onderhouden, gezien ze ons werd doorgegeven door ZIJN Elitegroep van de IJzer. Daarom zullen wij op 17 februari in diepe verering ons hoofd buigen en brengen we op die dag Hulde aan zijn Gedachtenis.

"In '40 was ik 20!"

**Belevenissen van een Krijgsgevangene.
Onze Ouderdomsdeken:
Michel Callewaert uit Passendale vertelt:**

'k Was krijgsgevangene in Stalag 17B en Stalag 17C.

Ik had er een jaar legerdienst opzitten en op 10 mei werd ik heropgeroepen. Ik behoorde tot het 15e artillerieregiment, was krijgsgevangene in Stalag 17B en in Stalag 17C. Mijn krijgsgevangenen-nummer was 4212. Ik heeft een jaar lang legerdienst gedaan in de Kazerne in Brugge. De laatste dagen van april 1940 was ik thuis om gedurende tien dagen landbouwverlof te

nemen. Op 10 mei moest ik teruggaan naar het leger. Mijn broer waarschuwde me nog dat ik terug zou gaan als de oorlog zou uitbreken. Op 2 mei begon de schrik en werd er alarm geslagen. Op dat moment zat ik in Luik. Nauwelijks twee dagen later werd ik opgepakt op 12 mei 1940 rond 9 uur in de voormiddag in Hoei (nabij Luik). Ik was te paard en probeerde eerst nog weg te vluchten, maar ik was niet snel genoeg. De Duitsers stonden daar al met een tank. Direct moest ik mijn geweer afgeven en het werd voor de zekerheid kapotgeslagen op de tank. Met ongeveer tien andere soldaten

ben ik daar opgepakt. En dan te voet van Hoei naar Tongeren. In Tongeren was er ook een hele kolonne paarden van de artillerie van het 16e linieregiment, dat beschoten is geweest. In de stad lagen vele gesneuvelden. In Tongeren zag één van de krijgsgevangenen zijn eigen huis. Toen hij de kolonne ontvluchtte om nog eens bij zijn familie te gaan die aan het huis stond, werd hij door de Duitsers doodgeschoten. Na Tongeren moesten we nog stappen naar Maastricht. Na acht of negen dagen kwamen we daar aan. In Maastricht

hadden we het nog niet zo slecht toen we gevangen genomen waren. De krijgsgevangenen begonnen wel dorst en honger te krijgen. En...uiterekend dan was er markt in Maastricht. Eerst hebben de krijgsgevangenen waren gekocht, dan besloten we om toch maar mee te nemen wat we konden, zonder te betalen. Daarna moesten we weer enkele dagen te voet verdergaan.

's Nachts moesten we slapen in het gras, terwijl de Duitse soldaten toezicht hielden. Ik heb vele, vele kilometers moeten te voet afleggen en denk zelfs dat ik op een bepaald moment in Polen was. Daar waren veel appels om wijn van te maken. Ik plukte er één van, maar alle appels waren zuur, ze waren niet bedoeld om op te eten. De krijgsgevangenen werden niet vervoerd met treinen, wel met schepen (o.a. om de Donau over te steken). Toch heb ik zeker niet langer dan een dag op een boot gezeten. Ik heb ook Wenen gezien tijdens de hele tocht naar de krijgsgevangenenkampen. Eindelijk bereikten we het kamp. Eerst was er een groot kamp: waarschijnlijk Stalag 17B. Daar was plaats voor 10 000 man en meer. Dat kamp was helemaal nieuw. Het was een gebied van twee of zelfs drie hectare groot. In Stalag 17B zaten er mensen van verschillende nationaliteiten. In Stalag 17B werden de barakken van de Eerste Wereldoorlog gebruikt, en daar heb ik tijdelijk in verbleven. Toen ik er aankwam, moesten we eerst naar een kamer. We vreesden dat we gefusilleerd zouden worden en pas later beseften we dat het even goed een gaskamer zou kunnen geweest zijn!!! We moesten al hun kleren uitdoen en we werden ontluisd. We werden ook kaalgeschoren. In mijn groep zat er één jongeman bij, die mooie blonde krulletjes had, de Duitsers hebben hem als enige niet kaal geschoren. In het grote verzamelingskamp Stalag 17B zijn de gevangenen verdeeld geweest over andere kampen. Ikzelf moest dan naar Stalag 17C gaan. Dat kamp (Stalag 17C) lag toch een eindje van het grote kamp. We passeerden er een veld met wortels, daar waren vele soldaten even gestopt om in de aarde te woelen en wortels te zoeken. Zoveel honger hadden we!!! Toen we aankwamen in het kamp, zag ik dat de barakken in Stalag 17C uit hout gemaakt waren. De funderingen waren net zoals in Stalag 17B in steen of beton. In onze bedden lagen er geen matrassen om op te slapen. Er waren ongeveer 900 Vlamingen en 900 Walen in Stalag 17C. Dus in totaal: 1800 Belgen.

Ik woog 74 kilo toen ik er binnenging, en toen ik er terug buiten kwam,... 45 kilo. Zelfs de kok van het kamp, die 130 kilo woog toen hij binnenkwam, woog maar de helft meer toen hij naar huis ging. Ik ben erin geslaagd tijdens mijn gevangenschap mijn scheermes bij me te houden. Ik had mijn scheermes verstoppt in zijn beenbeschermers. Daar zouden de Duitsers me toch niet fouilleren. Alles wat we toen bezaten, moesten we afgeven in het kamp.

(wordt vervolgd)

"Eén van 15A"

Save the date: Herdenking Nationale Feestdag en Dag van de Vuurkadet te Moorslede op ZONDAG 18 JULI 2021:

Weliswaar schrijven we nu dit onder voorbehoud - zo de huidige omstandigheden intussen verbeterd zijn en het toelaten. Het programma volgt later. "Vuurkadet 1914-1918"

-De roemrijke geschiedenis van het 7e Linieregiment tijdens de Veldtocht 1914-1918:
-Wegens plaatsgebrek wordt het vervolg verplaatst naar de volgende uitgave.
Gelieve ons hiervoor te verontschuldigen. "Eén van 't 7e"

Het leven in onze Bevriende Afdelingen

Salus Patriae suprema Lex

Brugge - Moorslede - Vladslo - Limburg

Brugge :

Nieuws uit de Regionale

-Herdenking Wapenstilstand: Een herdenking in mineur: Ook hier in Brugge

vond op 11 november de Herdenking van de Wapenstilstand in alle stilte plaats. Om 11 uur werden bloemen neergelegd aan de Gedenkplaten der Brugse Oorlogsslachtoffers in de Karthuizerinnerstraat in aanwezigheid van Burgemeester De Fauw en voorzitter van het A.V.B.O.S.: Adjt-Majoor Broucke. Ons lid-Vuurkadet Laurens Himpens bracht er de "Last Post".

Moorslede:

Nieuws uit de Regionale

Herdenking Wapenstilstand te Moorslede: op zijn "coronaans".

Wat kopbrekens het geweest is voor de organisatoren van over het hele land om de Herdenking van de Wapenstilstand toch te laten verlopen, in deze benarde tijden van pandemie, moeten we aan u niet gaan uitleggen. Doch ook hier wilden we onze Oorlogsslachtoffers niet vergeten en de hulde brengen, die hen toebehoort en de dag van de Wapenstilstand niet onopgemerkt laten voorbijgaan. Om risico's te vermijden, hadden we, na overleg, beslist om dit jaar de schoolkinderen niet te laten deelnemen. Immers: de risico's waren te groot en we wilden absoluut niet op ons geweten hebben, als dat een schoolkind door de pandemie zou getroffen worden. Enkele weken later dienden we de Koninklijke Harmonie, het Vrijwillig brandweerkorps en het Rode Kruis af te zeggen. Om tenslotte... ook de H. Mis te laten vallen op 11 november zelf. Het werd dus een Herdenking van de Wapenstilstand in "dubbele mineur.", gezien ook onze eerste Vaandeldrager overleden was. Dit alles weerhield ons echter niet om onze Plicht te doen en, zoals ieder jaar een treffende en mooie Hulde te brengen aan de Oorlogsslachtoffers en onze Vuurkruisers.

In de mistige, vroege morgen van de Dag van de Wapenstilstand trok de voorzitter naar de Belgische Militaire begraafplaats in Houthulst, waar hij namens ons allen, een bloemstuk neerlegde aan de voet van de mast met de Belgische Driekleur en een Groet bracht aan de Oorlogsdoden. Op deze begraafplaats rusten er 1723 Strijdmakkers waaronder enkele Moorsledenaren en 81 Italiaanse Militaire Oorlogsslachtoffers.

Om 11 uur greep dan de Hulde plaats aan het Moorsleedse Monument der Oorlogsslachtoffers. Een aantal leden had er aan gehouden om op veilige corona-afstand de Hulde bij te wonen, waarvoor DANK!!! Aan de hand van bezinningsteksten, muziek, gebeden en het Dodenappèl werden onze Oorlogsslachtoffers geëerd. Bloemen werden neergelegd door het Gemeentebestuur en de Vuurkadetten. De "Last Post" en het Belgisch Volkslied werden gebracht. Aansluitend trok men ingetogen naar de begraafplaats om Hulde te brengen aan "Onze Vergeten Helden" die na de oorlog gepatriëerd zijn en aan de Vuurkruisers, wat eind oktober ook al op de begraafplaats te Slypskapelle gebeurde.

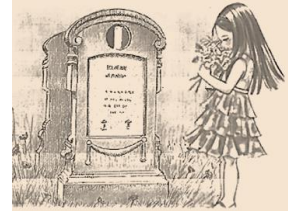
"Vuurkadet 1914-1918"

~*~*~ Hulde aan Julien Vangeenberghe ~*~*~
 Moorsleedse Soldaat bij het 7^e Jagers te Voet
 Gestorven voor België op 18 mei 1940 te Antwerpen
 ~*~*~ en begraven te Moorslede. ~*~*~

In normale omstandigheden zou de laatste brief, die de Moorsleedse soldaat Julien Vangeenberghe, in leven zelfstandig vlasser op de Bloemhoek te Moorslede en soldaat bij het 7^e Regiment Jagers te Voet, gedurende de Achttiendaagse Veldtocht geschreven heeft naar zijn moeder, zijn echtgenote en kinderen. Nauwelijks 3 dagen later zou Julien Vangeenberghe de dood vinden tijdens de gevechten rond Antwerpen, op ongeveer de plaats waar zich nu de Kennedytunnel bevindt. Zijn stoffelijk overschot werd later overgebracht naar onze Gemeentelijke begraafplaats, waar hij nu thans rust in het familiegraf bij zijn echtgenote die in 1986 is overleden. Verleden jaar kreeg ook zijn graf hier het plaketafbeelding: "Pro Patria 40-45". Zo liet deze moedige Moorsleedse soldaat wiens naam gegraveerd op ons monument staat, zijn leven voor ons vandaag. Zo verloor een moeder haar kind, een vrouw haar echtgenoot en twee jonge kinderen hun vader. Hij was 30 jaar. Deze brief zou normaal als een huldebetoon worden voorgelezen tijdens de H. Mis op 11 november. Ook zijn Gedachtenis blijft voor ons en onze nakomelingen bewaard.

Op vraag van de leden en voor de komende jeugd zetten we hieronder de aangrijpende tekst. Aan ons en hen, om er lessen uit te trekken. Wij danken van harte zijn kleindochter: Mw Karine Van Poucke voor de toelating en het verkrijgen van de foto's van haar grootvader, van wie ze, samen met haar familieleden, piëteitsvol de Gedachtenis bewaard.

" Voor God en Vaderland - de 15 mei 1940

*Aan mijne teergeliefde Vrouw, Duurbare Moeder
 en zo duurbare kinders Frans en Dina,*

Met ter haast laat ik u weten, dat ik nog in volle gezondheid ben, niet-tegenstaande ik reeds al weet wat oorloge is. Naar ik verhoop uit mijn ganser harte dat thuis bij mijn geliefden alles goed gaat en de moed hoog houdt. Voorzeker moet het bij ons al vol vluchtelingen zitten en ik ben zeker of gij er ook al hebt. Langs hier is het al slechter, wat gij der ziet, is triestig schouwspel! 'K heb mij gisteren namiddag, terwijl het nog tamelijk kalm was, eens naar het huis van "den mess" begeven, en zij gingen ook juist voortgaan: bestemming West-Vlaanderen en ik heb ons adres gegeven. Ik denk dat langs ginder nog al wel gaat, en ik verlang om eens nieuws te ontvangen. Voorzeker moet gij al mijn vorig schrijven hebben ontvangen. Langs hier zijn er Franse troepen en van die wilden met hun mes. Langs hier ligt alles plat, maar 't verlies in mannen dat weet ik niet, ik denk van weinig. En voor ons gaat misschien vandaag of morgen van groot belang zijn: stand houden, achteruit of gevangen. 'k weet niet wat ons te wachten staat. Alles is gesprongen.

*Nu laat ons het beste verhoppen. God leeft, die t' al geeft.
 En thans aan mijn zo duurbare Vrouw, mijn ganser harte,
 alsook aan mijn Geliefde Moeder en kinderen: bidt voor mij.*

*Uw gansch genegen: Julien Vangeenberghe
 Tot later! Misschien binnen enkele weken of maanden.*

○ Heilig Kruis, onder uw schaduw rust en hoop ik!

†
 Barmhartige Jezus, schenk de eeuwige rust
 aan de ziel van

Julien VANGEENBERGHE

Echtgenoot van Bertha NEYRINCK,
 geboren te Moorslede den 11 Juni 1909, en gesneuveld
 voor het Vaderland te Antwerpen den 18 Mei 1940,
 voorzien van het H. Olieel.

Lid van het broederschap van het H. Sacrament,
 de H. Barbara en van den Bond van het H. Hart.

Het leven is voor hem een korte diem geweest! Pas enkele weken terug zag hij hem vol levenslust en vertrouwen in de toekomst...

Hij was zoo gelukkig in zijn huiskring, die diep christelijke Julien! Voor het welzijn zijner teergeliefde Vrouw en Kinderen, gaf hij de volheid van de rijke gaven van zijn hart en geest. Voor hen was er nooit iets te zwaar noch te lastig. Edelmoedig is hij gebleven tot het einde: bovenaan zijn laatste brief naar huis staat er: " Voor God en Vaderland."

Zijne terugkomst werd angstig, doch ellias, nuttelooos verbeeld!

Hij bleef op het veld van eer en plicht, van offer en lijden. Toen wij deze teurige mare vernamen, waren wij allen zeer bedroefd. Een grote leemte is ontstaan in het familiehuus...

Tot wien zullen zij zich wenden om troost en sterkte tenzij tot U, o Heer!

Teergeliefde Echtgenoots, tot wederziens hierboven! Uiterst zwaar is deze slag voor u, doch pan, moed, heelt het u nooit ontbroken. Onze Lieve Heer zal u bijstaan en de genade geven om dit harde kruis te dragen. Leef voor onze lieve kinderen.

Lieve Kinderen, de Heer zegene u, mocht gij opgroeien in eer en deugd, tot troost uwer Moeder en roem van uwen Vader die u zoo bemint.

Goede Moeder, tot wederziens. De Heer, dien gij mij hebt leeren barmhertig en getrouwelijk dienen, zal uwe sterkte wezen in uw groot leed.

Vergeet mij niet, gij allen die ik liefheb, in uwe gebeden. Zoet Hart van Maria, wees mijne loefvucht. (300 d. afaat)

Druk. A. De Waspelbeere-Densy, Statiesstraat, 3, Moorslede

-De Regionale rouwt: Makker Gilbert Herman is niet meer.

Wanneer de natuur zich langzaam in rust gaf, zo ontsliep ook onze Makker Gilbert Herman zacht in de Heer op vrijdagmiddag 6 november 11. Wij brachten hem onze laatste broedergroeten op 14 november laatstleden.

Het is te Moorslede op 29 januari 1938 dat Gilbert als zesde kind en jongste telg (of zoals hij het zelf verwoordde "de schrepelinge van de bak"), geboren werd in het gezin van Theophiel en Elza Ghekiere. De goedstuderende Gilbert trok, na zijn lagere schooltijd, richting Roeselare waar hij in het VMS (Vrij Middelbaar Onderwijs) koos voor het pakket Wetenschappelijk A. Na deze studies in 1957 te hebben voltooid, werd ook hij opgeroepen door "Vadertje Staat" om zijn dienstplicht te vervullen. Als radio-operateur in Soest was hij ingedeeld in het 7e Artillerie, dezelfde Eenheid, waarin zijn vader tijdens 1914-1918 gediend had. Na, ook hier op uitmuntende wijze, zijn land gediend te hebben, zwaaide hij in 1958 af als dienstdoende MT-officier (KRO). Eénmaal terug in het land kon Gilbert aan de slag als programmeur in de facturatie bij Voedingscentrale Centra te Roeselare. In onze gemeente was ook hij heel actief bij het ACW, de KAJ, de Vrienden van Lourdes, was daarnaast nog voetballer bij SV Moorslede en speelde toneel in de plaatselijke toneelkring "Kunst na Arbeid". In 1966 huwde hij met Christiane Van Daele uit Tielt en het gezin werd gezegend met twee kinderen. Enkele weken na de geboorte van zoon Jan werd het geluk ruw verstoord en kreeg Gilbert een eerste hersenbloeding, waardoor hij zijn werk moest opzeggen. Wat later volgden er nog twee hersenbloedingen en in 1986 volgde een hartoperatie. Zijn gezondheid had door dit alles een flinke knauw gekregen, maar...zoals hij later zelf zei: *"het bood me tevens kansen om nieuwe interesses aan te boren"*. En die interesses kwamen er... vooral de filatelie en de ruimtevaart boeiden hem. Maar ook en vooral: de geschiedenis van de Eerste Wereldoorlog en het is in die context dat hij in 2005 lid werd van onze Regionale, in 2010 werd hij de Fiere Vaandeldrager van onze Regionale. Het Vaandel Regio Moorslede, waar zijn vader gedurende meer dan 60 jaar met Fierheid had opgemarcheerd, droeg hij nu, uit Piëteit aan hem, of zoals Gilbert het zelf verwoordde: *"Telkens ik dat Vaandel verhef, heb ik het gevoel dat mijn vader op mijn schouder zit!"*

Als gemotiveerde en gedreven deelnemer aan talrijke Herdenkingsplechtigheden en bijeenkomsten, tot zelfs in het buitenland, was Gilbert een zeer graag geziene persoon onder de Wapenbroeders-Vaandel-

dragers, die hem allen in het hart droegen. Zijn overlijden wordt dan ook door ons en hen allen ten zeerste betreurd en zal een gemis brengen in de rangen en de Herdenkingen. Tot op het laatste ogenblik bleef hij bezig met de werking van onze vereniging.

Hij ruste in vrede.

"Héraart"

-Om te besluiten laten we Gilbert nog zelf even aan het woord...:

"... De jongeren van vandaag weten haast niets meer over de oorlog, maar het ligt niet aan de jongeren... de volgende generaties na de Eerste Wereldoorlog hebben het vergeten door te geven. En dit heeft ook gedeeltelijk te maken met het feit dat de Vuurkruisers veel van hun verhalen meegenomen hebben in hun graf, omdat ze vonden dat die niet bestemd waren voor de buitenwereld. Vuurkruisers onder elkaar losten wel hun verhalen, en als klein ventje sloeg ik onbewust heel veel verhalen van mijn vader en mijn nonkels in mijn geheugen op: mijn verhalen van WO I komen dan ook uit eerste hand, verhalen die je niet kunt terugvinden in geschiedenisboeken (...) Ik blijf het mijn taak als Vuurkadet vinden om het verhaal over de oorlog zoveel mogelijk aan de jeugd door te geven, zodat dit niet vergeten wordt ... een brug tussen verleden en heden..."

-Wie wordt de opvolger van Gilbert als eerste Vaandeldrager? -Nog tijdens zijn leven en herhalend op zijn sterfbed, heeft Gilbert gevraagd om onze secretaris, Tim Soenen, eveneens de nobele taak als eerste Vaandeldrager toe te vertrouwen. Wie onze Makker Tim kent, is er meteen ook van overtuigd dat hij dit zeker met zeer veel overgave en eerbied zal verrichten, hetgeen hij reeds meermaals bewezen heeft. Wij danken hem dan ook van Harte, om naast zijn taak als secretaris, ook deze nobele taak op zich te nemen.

-Ter Info: Zo de weersomstandigheden in het voorjaar het toelaten en Corona achterwege blijft, zullen we beginnen met de graven van de Vuurkruisvaarders en de Oud-Strijders te herbeletteren op de begraafplaats te Moorslede. Ook enkele namen van Gesneuvelde Militairen in de noordzijde van het Oorlogsmonument zal terug herbeletterd worden. Men zegge het voort. "De Jules"

-Over een Moorsleedse Oorlogsverpleegster 1914-1918: Marie Louise Vandevoorde:

Wie heeft er info/een foto van de, in 1939 te Moorslede overleden en begraven, Oorlogsverpleegster Marie Louise Vandevoorde. Of wie weet waar we nog evt. familieleden kunnen terugvinden. Alle info welkom bij een van de bestuursleden. Met dank bij voorbaat.

-Onze lid George Sutherland is "Ereburger van Poperinge".

Op 16 oktober laatstleden werd onze Makker George ontvangen op het Poperings Stadshuis, waar hij de Eretitel "Ereburger van Poperinge" ontving. Onze Welgemeende Felicitaties!!! "H. Oppebel"

-Bij onze vrienden van het 3^e Linie -1^e Legerdivisie : "IDA":
- "Steeds Paraat" -

-Bruilofstklokken in Oostende! Op zaterdag 17 oktober laatstleden trok ons lid-Vuurkadet

Noël De Smet, tevens de toegewijde voorzitter van de Nationale Vereniging 3e/23e/33e/53e Linier Regiment, samen met zijn echtgenote Christiane Van Gaver naar de trouwzaal van het Oostends Stadhuis, waar hun huwelijk werd voltrokken. We wensen Noël en Chris vele gelukkige jaren toe!
"Eén van 't Derde Piotten"

-Bij onze vrienden van het 11e Linie - 3e Legerdivisie: "IJzeren Divisie"
-"Onvervaard- Onbevreesd"-

-Twee Hasselaren sneuvelen in Moorslede tijdens het eindoffensief 1918.

We gaan terug naar de periode van het laatste grote offensief in België tijdens de eerste wereldoorlog (28 september - 14 oktober 1918) en voor dit kortverhaal specifiek naar de Slag rond Moorslede Maar eerst even een korte inleiding over de situatie in Hasselt aan het begin van de wereldbrand: Hasselt was toen een kleine industriestad met ongeveer 18.000 inwoners. Toen in juli 1914 de algemene mobilisatie van het Belgische Leger werd afgekondigd werden de militieklassen vanaf 1901 weder opgeroepen. Voor Hasselt betekende dit in totaal dat er

684 jonge mannen onder de wapens moesten. Hiervan waren er 161 die vrijwillig in dienst gingen, al de anderen waren dienstplichtig. Van deze 684 militairen waren er 297 gehuwd en 387 ongehuwd. Hasselt was in die tijd al jaren de garnizoensstad van het 11^e Linier Regiment. Dit roemrijke regiment nam deel aan o.m. de Slag van Moorslede met echter een zware tol aan verliezen, nml: 35 gesneuvelde waarvan 6 vermiste militairen. Aan het einde van WO I telde Hasselt 150 gesneuvelde. Hun namen staan vereeuwigd op een gedenkplaat op het Oud Kerkhof in onze stad. Zevenenveertig (47) van hen werden na de oorlog gerepatriëerd en kregen een graf op het ereperk. Om al deze helden, zowel de namen op de gedenkplaat als de individuele graven, niet te vergeten werden al deze grafstenen voorzien van de mooie herdenkingspenning 'Pro Patria 14-18'. Op dit ereperk rusten o.a. twee Hasseltse militairen die voor onze Vrijheid vochten en in de periode van het eindoffensief hun leven lieten in Moorslede, nml: Hoekx Jean en Van Bilsen Louis. We focussen ons nu even alleen op Moorslede, maar het is evident dat ook heel wat andere (Hasseltse) militairens sneuvelde al dan

niet op andere plaatsen in deze laatste maanden van WO I. Een korte vertellijn over beide militairen:

-Jean HOEKX (1895-1918): Hij werd geboren op 24 november 1895 als oudste zoon van metsersgast en grondwerker Joannes Laurens Hoekx en Maria Hubertina Vandereyrt. Jean was bakker van beroep. Hij meldde zich als oorlogsvrijwilliger voor de militaire dienst op 1 oktober 1917. Vanaf toen was

hij soldaat 2de klas (stamnummer 109/318) bij het 9de Linierregiment (7e Cie). Hij sneuvelde op 14 oktober 1918 in Moorslede door een obusscherf in de buik. Initieel (16 oktober 1918) werd hij begraven in Ledegem Sint Pieter (100 m. ten westen van de baan St. Pieter - St. Eloois Winkel thv km paal 1, ref graf nr. 41, rep 46). Op 25 januari 1922 werd hij gerepatriëerd naar zijn geboortestad Hasselt en herbegraven op het ereperk op het Oud Kerkhof. Jean was één jaar in militaire dienst en amper 23 jaar oud toen hij sneuvelde.

-Louis VAN BILSEN (1894-1918): Ludovicus Joannes Van Bilzen werd in Hasselt geboren op 25 Jan 1894 als oudste zoon van fabriekswerker en metser Henricus en Ida Maria Hermans. Louis had nog drie broers en vijf zussen. Van beroep was hij elektricien.

Hij behoorde tot de militieklas 1914 (stamnummer 127/56166) en werd pas, zoals gebruikelijk, op 15 september 1914 onder de wapens geroepen. Na haar opleiding zou deze militieklas pas vanaf januari 1915 aan het front verschijnen. Louis was korporaal bij het 3e Regiment Jagers te Voet (8 Cie). Gedurende het bevrijdingsoffensief in 1918 veroverde het regiment Moorslede en het kasteel van Koekuihoek. Dit wapenfeit kostte het leven aan 14 officieren en 468 soldaten. Eén van hen was Louis. Hij sneuvelde door obusscherven in het hoofd op 1 oktober 1918 in Moorslede en werd er op het Duitse kerkhof (graf nr. 308) begraven. Op 22 oktober 1922 werd hij getransfereerd en herbegraven op het ereperk in Hasselt. Hij was 24 jaar toen hij zijn leven gaf voor zijn vaderland.

Naast deze twee betreurde helden zijn er natuurlijk nog massa's andere, meestal jonge militairen die in die vreselijke oorlogsjaren hun jeugd en toekomst voor onze vrijheid hebben gegeven.

Het is effectief zoals in de Engelse zegswijze gesteld wordt: *"They shall not grow old, as we that are left grow old. Age shall not weary them, nor the years condemn. At the going down of the sun and in the morning, we will remember them."*

Tekst: Met dank aan onze vrienden Jan Berger en Willy Theunis, Ons 11e - Garnizoen Hasselt. Ref: Hasel (Hasselts Erfgoed Lexicon, online encyclopedie)

-Bij onze vrienden van "Souvenir Français" "A nous le Souvenir- A Eux l'immortalité"

In een brief van Mme Hélène Farnaud-Defromont Ambassadrice van Frankrijk in België ontving ons lid, Mevrouw Nadine Lamote, voorzitter van de Souvenir Français-Prov. West-Vlaanderen het bericht dat zij, per Ministerieel Decreet op datum van 23 oktober 2020, werd benoemd tot Ridder in de l' Ordre du Mérite (Frankrijk's derde grootste onderscheiding). Onze welgemeende felicitaties!!

MPI Sterrebos krijgt cheque van Boodschap van de Roeselaarse Vredesduif:

Onze vrienden van De Vereniging van Vaderlandslievende Verenigingen Roeselare (VVVR) reikte de prijzen uit van hun jaarlijkse wedstrijd Boodschap van de Vredesduif, die ze organiseren naar aanleiding van Wapenstilstand. Thema dit jaar was medische zorg in de Eerste Wereldoorlog. Negen Roeselaarse scholen, goed voor 36 klassen, namen deel. Vrije Centrumschool Zuidstraat ging aan de haal met de derde prijs, terwijl de tweede prijs weggelegd was voor vrije basisschool Sint-Lutgart. Winnende school dit jaar is MPI Sterrebos. Zij kregen een cheque van 500 euro. Alle deelnemende werkjes werden ook opgenomen in een herinneringsfolder.

"Peegie"

